

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Сливен, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Анг. Маркова

при участието на секретаря Соня В. Петкова
като разгледа докладваното от Ваня Анг. Маркова Гражданско дело № 20212200100379 по описа за 2021 година

Предявени са три обективно кумулативно съединени преки и частични иски на увредено лице срещу застрахователя на прекия причинител на вредите за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от непозволено увреждане по застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите, с правна квалификация чл. 432 ал. 1 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД и цена на първия иск: 100 000лв. от общо 150 000лв ; на втория иск - 26 000лв от общо 50 000лв и на третия иск 26 000 лв от общо 50 000лв.

В исковата молба се твърди, че първата ищца е майка, втората- сестра, а третата – баба на С.И.И, който загинал при ПТП.

Твърди се, че на 23.09.2018 г, в с.Загорци, общ. Нова Загора, настъпило ПТП, причинено от непълнолетната М.Е.С., която, без да има необходимата правоспособност, при управление на лек автомобил „С.К.“, с рег. № *****, нарушавайки правилата за движение по пътищата причинила смъртта на С.И.И, пътник на задна дясна седалка в автомобила.

Същата управлявала автомобила при грубо нарушение на предвиденото ограничение за скорост в конкретния пътен участък, изгубила контрол върху автомобила, навлязла в банкета и последвал удар в крайпътно дърво с дясната странична повърхност на автомобила.

В резултат на удара, пострадал С.И.И, който получил множество счупвания и бил откаран в коматозно състояние в МБАЛ “Д-р Иван Селимински“ АД-Сливен, където починал на 04.10.2018г.

С влязла в сила присъда по НОХД № 500/2020 г на СлОС, М.Е.С. била призната за виновна и осъдена за това, че на 23.09.2018 г, на път SLV1033, км.6+600, в с.Загорци,

общ.Нова Загора, нарушила чл. 20 ал.1 и чл. 20 ал.2 ЗДвП, и по непредпазливост причинила смъртта на повече от едно лице - С.И.И и Ж.С.С. и две средни телесни повреди на П.Н.П.

Твърди, че гражданската отговорност на водача причинил ПТП, била застрахована по застрахователна полица „гражданска отговорност“, сключена с ответника, валидна от 06.01.2018г до 05.01.2019г.

Твърди се, че и тримата ищци отправили писмена застрахователна претенция до ответника за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на С.И., но обезщетение за неимуществени вреди било платено само на първата ищца в размер на 42 000лв, отчитайки 30% съпричиняване от страна на постр.С.И..

Твърди се, че в резултат на смъртта на С.И., неговата майка В.Р. била завинаги лишена от обичта и подкрепата на единствения си син, загинал само на 18 години. Тя изключително тежко понесла загубата му поради силната емоционална връзка между тях. Продължавала да търпи жестоки болки и страдания от загубата на своя син, а болката ѝ никога нямало да премине. Въпреки че родителите на С.И. се развели, когато бил само на 4 години, той живял първоначално с майка си, но поради бедността, в която живеели, тя взела трудното решение да замине на работа в Гърция, оставяйки сина си при баща му. Въпреки това, С. използвал всяка възможност да контактува с нея по телефона и друга телекомуникационна връзка, а когато имали възможности и да се виждат. Твърди, че по времето, през което била в Гърция, изпращала пари за издръжката на своя син и се грижела изцяло за него финансово. Ежегодно правела планове да пътува до България и пътувания на С. до Гърция и до Англия в последните години, тъй като тя се установила да живее там. Синът ѝ планирал да отиде при нея на Коледа през 2018г, а и да се премести да живее при нея, където да започне работа, дори имал планове за семеен бизнес, който ще ръководи и така ще е по-близо до майка си.

Твърди се, че поради тежък развод и спорове за родителските права, майката била принудена да замине на работа в чужбина, а бившия ѝ съпруг отказвал да се грижи за С. и заплашвал, че ще ѝ забрани да се вижда с него

Твърди, че от 2004 г до смъртта на С., тя се борила всяка секунда и не е спирала да мечтае, че с него някой ден ще са заедно, особено като навърши пълнолетие и сам взема решения за живота си.

Твърди, че развила страхова невроза, изпадала в паника, чувствала се в безизходица, постоянно плачела, страдала от посттравматичен стрес, изразяващ се в нарушение на съня, главоболие, тревожност, посещавала психолог и приемала лекарства за състоянието си.

Твърди се, че в резултат на ПТП, загинал братът на ищцата Д. ПЛ. К.. Приживе отношенията между тях били изключително близки, между тях съществувала дълбока и трайна емоционална връзка, а Д. преживявала изключително тежко смъртта на единствения си по-голям брат. Тя се появила на бял свят по негово настояване, тъй като искал да има сестричка, да не е сам и занапред да си бъдат упора и подкрепа. Той настоявал и насърчавал майка си да му роди брат или сестра. Ищцата Д. била само на 4 години, но страдала и щяла

да страда от загубата на своя брат. Тя все още не можела да говори добре, като мнението на психолог било, че това е резултат на трагедията, сполетяла семейството и която въпреки невинната ѝ възраст, се преживявала и от нея.

Твърди се, че между третата ищца и баба на С. - С.К., била налице емоционална зависимост на границата на обичайното за отношенията между баба и внук. След смъртта на своя внук тя развила емоционално разстройство, а психологичното ѝ състояние се влошило, както и здравословното ѝ състояние предвид сърдечни заболявания, които се утежнили. Била в прединфарктно състояние с давност 2019г, като било установено и раково заболяване. Внукът ѝ имал по-специална роля в живота ѝ. Той бил мъжът в семейството и тя имала очаквания към него. Имала планове да живеят заедно в закупения от нея апартамент, който да му остави в наследство. Внукът ѝ обаче загинал месеци преди завършване на средно образование, който с нетърпение очаквал абитуриентския бал, както и да получи обещания от баба си от подарък - лека кола. Той бил изпълнен с мечти и желание за живот. Планирал заедно със своята баба през 2018г да прекара Коледа при майка си и сестра си в Англия. Независимо от големите разстояния, които са го деляли в годините от майка му и баба му, никога не усещал липсата на майчината обич, топлина и подкрепа.

Иска се постановяване на съдебно решение, с което ответникът бъде осъден да заплати следните обезщетения:

- на ищцата В.Р. сумата 100 000 лв - частичен иск от общо 150 000лв - обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи претърпени болки и страдания в резултат на настъпила ПТП на 23.09.2018г. смърт на нейния син С.И.И, ведно със законната лихва, считано от 03.09.2019г и от 24.09.2019г до окончателното изплащане.

- на ищцата Д.К. –сумата 26 000лв - частичен иск от общо 50 000лв, обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи претърпени болки и страдания в резултат на настъпилото ПТП на 23.09.2018г. смърт на нейния брат С.И.И, ведно със законната лихва, считано от 03.09.2019г и от 24.09.2019г до окончателното изплащане.

- на ищцата С.К. - сумата 26 000лв- частичен иск от общо 50 000лв, обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи претърпени болки и страдания в резултат на настъпилата при ПТП на 23.09.2018г. смърт на нейния брат С.И.И, ведно със законната лихва, считано от 03.09.2019г и от 24.09.2019г до окончателното изплащане

Ответникът е подал отговора на исковата молба, подаден в срока по чл. 131 ГПК. Счита иска за допустим, но неоснователен.

Не оспорва твърдението на ищите за наличие на валидно сключена застраховка“ гражданска отговорност“ на автомобилистите по отношение на процесния лек автомобил.

Не оспорва наличие на деликт и влязлата в сила осъдителна присъда по НОХД № 500/2020г на СлОС по отношение на деликвента.

Не оспорва, че и тримата ищци са заявили писмена застрахователна претенция пред застрахователя - ответник за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди.

Твърди, че с ПН от 11.03.2020г, на майката е била изплатено обезщетение в размер на 42 000лв, поради прието съпричиняване на резултата от страна на постр. С.И..

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от постр. С.И., който пътувал в автомобила без предпазен колан и с това незаконосъобразно поведение способствал за собственото си увреждане. Твърди, че ако е бил с поставен колан, не биха настъпили същите травматични увреждания или те биха били в по-малка степен и с по-нисък интензитет.

Оспорва размера на иска, предявен от майката като прекомерно завишен. При определяне размера на изплатеното ѝ обезщетение, взели предвид, че през по-голямата част от съзнателния живот на сина си, майката е живяла в чужбина, далеч от него, а детето се е отглеждало от бившия ѝ съпруг, като двамата нямали толкова силна връзка. Този извод се основавал на изготвен социален доклад по гр.дело № 332/2013г на РС-Нова Загора, в който се казвало, че раздялата между бащата и сина довела до срив в емоционалността и душевността на детето, поради което съдът предоставил родителските права на бащата. Оспорва твърдението, че между майката и сина е съществувала силна и дълбока емоционална връзка и привързаност, която да обуславя по-висок размер на обезщетението.

Оспорва се твърдението, че психическото ѝ състояние е повлияно изцяло от настъпилото ПТП. Видно било от документ, издаден на 26.10.2020г от здравен център в гр. Лийдс, че тя е имала хронична тревожност години преди инцидента и според общо практикуващия ѝ лекар, е имала нужда от психолог от доста време.

Счита, че индичия на наличие на психотравма, датираща от 2012 г е направената констатация на стр. 13 от психологическо становище на Д.М.В., че паническото ѝ тревожно разстройство е резултат на отношенията ѝ с бившия съпруг, свързани с развода и предстоящите дела.

Оспорва иска, предявен от втората ищца - сестра на С.И..

Отказали изплащане на застрахователно обезщетение на същата, тъй като тя не е живяла в едно домакинство с пострадалия, а когато се е случил инцидента, е била на по-малко от година, поради което между двамата чисто житейски не е имало възможност да възникват дълбоки и трайни връзки, т.е. тя изобщо няма да помни и познава своя брат. Затова счита, че не съществува право на тази ищца да претендира обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на брат си.

В условията на евентуалност, ако се стигне до определяне на размер на обезщетението, следвало да е съобразено с § 96 ПЗРКЗ, като и с възражението за съпричиняване на резултата от страна на пострадалия.

Твърди, че оспорва изцяло иска и на третия ищец, баба на пострадалия в ПТП С.И.. На нея било отказано изплащане на обезщетение, тъй като тя удостоверила само родствената си връзка със своя внук, без да ангажира доказателства за трайна и дълбока емоционална връзка с него. Затова счита, че и тя няма право на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на внука си.

Иска се отхвърляне на трите иска, като неоснователни и недоказани, ведно с акцесорната претенция за лихви. Претендират се разноски.

В с.з. ищците В.Р. и С.К., ред. призовани, се явяват лично и с процесуален представител. Поддържат предявените иски и молят за уважаването им. Претендират разноски съгласно списък.

В с.з. ищцата Д.К., ред. призована, не се явява. Представява се от същия процесуален представител, който поддържа иска и моли да бъде уважен. Претендира разноски съгласно списък.

В с.з. ответното дружество се представлява от упълномощен представител, който поддържа възраженията, направени в отговора на исковата молба. Моли исковите да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендира за разноски и представя списък на разноските.

Въз основа на събраните по делото доказателство, съдът прие за установено от фактическа страна, **следното:**

Първата ищца - В. СТ. Р. е майка на С.И.И, загинал на 18 години, при ПТП, настъпило на 23.09.2018г.

Втората ищца - СТ. АНГ. К. е майка на първата ищца и баба на С.И.И.

Третата ищца - Д. ПЛ. К. е дъщеря на първата ищца, внучка на втората ищца и едноутробна сестра на С.И.И.

На 23.09.2018г, около 19 ч., на път SLV1033, км.6+600, в с.Загорци, общ. Нова Загора, настъпило ПТП, причинено от непълнолетната М.Е.С., която без да има необходимата правоспособност, при управление на лек автомобил „С.К.“, с рег. № *****, нарушавайки правилата за движение по пътищата причинила смъртта на С.И.И, който бил пътник на задната седалка в автомобила, без поставен предпазен колан.

М.С. управлявала автомобила при грубо нарушение на предвиденото ограничение за скорост в конкретния пътен участък, изгубила контрол върху автомобила, навлязла в банкета и последвал удар в крайпътно дърво с дясната странична повърхност на автомобила.

В резултат на удара, пострадал тежко С.И.И, който бил откаран в безсъзнателно състояние в МБАЛ “Д-р Иван Селимински” АД-Сливен, където по-късно починал от травмите си.

С влязла в сила присъда № 2/ 01.02.2021г по НОХД № 500/2020 г на СлОС, подс.М.Е.С. била призната за виновна и осъдена за това, че на 23.09.2018 г, на път SLV1033, км.6+600, в с.Загорци, общ.Нова Загора, която разбирала свойството и значението на деянието си и можела да ръководи постъпките си, без да има необходимата правоспособност, при управление на лек автомобил „С.К.“, с рег. № ***** нарушила чл. 20 ал.1 и чл. 20 ал.2 ЗДвП, по непредпазливост причинила смъртта на повече от едно лице - С.И.И и Ж.С.С. и две средни телесни повреди на П.Н.П..

По отношение на увреждащия лек автомобил е била сключена с ответника задължителна задължителна застраховка „гражданска отговорност“, валидна от 06.01.2018г до 05.01.2019г.

На 03.09.2019г ищцата В.Р. уведомила застрахователя за настъпване на застрахователно събитие и поискала заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 200 000лв., а в качеството си на майка и законен представител на Д. ПЛ. К., претендирала и за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000лв.

На 03.09.2019г писмена застрахователна претенция до ответника е предявила и ищцата С.К., която поискала обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5000лв.

С ПН от 11.03.2020г, на ищцата В. СТ. Р. е било изплатено обезщетение за неимуществени вреди по щета № 1500102203, в размер на сумата **42 000лв.**, но на другите двама ищци не е определено и платено застрахователно обезщетение.

Съгласно заключението на комплексната авто-техническа и съдебно-медицинската експертиза, постр.С.И. е получил травма в салона на лек автомобил, като пътник на задна седалка, в резултат на което е получил тежки, несъвместими с живота телесни увреждания. Бил откаран в болница в коматозно състояние, с множество охлузвания в областта на лицето, счупване на лява предмишница, лъчева и лакътна кости, счупване на зъба на втори шиен прешлен с притискане на това място на шийния сегмент на гръбначния мозък и счупване на черепа в ляво, в теменната област на главата, с наличие на субдурален хематом.

Състоянието на постр.С.И. продължило да се влошава и въпреки проведените животоспасяващи процедури, той починал в болницата, на 04.10.2018г. Поставената му окончателна диагноза е: травматичен шок, дифузна травма на главата и главния мозък, травматичен церебрален едем, мозъчно сътресение, епидурален хематом, счупване на втори шиен прешлен, контузия на гръден кош и бял дроб, счупване на лява предмишница и травма на подбедрицата в дясно.

Всички увреждания имат травматична генеза и се дължат на механичното действие на твърди тъпи и/или тъпоръбести предмети и добре отговарят да са получени в салона на процесния автомобил, като пътник на задна седалка, в резултат на ПТП от 23.09.2018 г

Тези увреждания са резултат на свободното придвижване на тялото на пострадалия в пространството на автомобилния салон, при което си придвижване различни негови части са влезли в контакт с различни елементи от вътрешното оборудване на автомобилния салон, намиращи се пред и встрани от него, ударили са се, притиснали са се и са се травмирали.

Автомобилът, в който е пътувал постр.С.И. е бил оборудван с триточкови инерционни колани върху предните и задните седалки.

Основната функция на триточковия предпазен колан е да задържи максимално неподвижна тялото на пътника в равновесно положение, прикрепен към седалката, предотвратявайки по този начин свободното му придвижване в автомобилния салон и контакт с елементи от вътрешното му оборудване.

Предвид механизма на ПТП и характеристиките на получените увреждания, поради сложните движения, извършени от лекия автомобил, в който той е пътувал на задна, дясна седалка, тялото му е било подложена на влиянието на значителни преносни инерционни сили. Под действие на тези сили, тялото на пострадалия се стреми да се премести напред и наляво спрямо надлъжната ос на автомобила. Самото преместване зависи от това дали съответният пътник е със задействан обезопасителен колан. Преносната инерционна сила е с голяма величина и наличието на предпазен колан би предотвратило свободното придвижване на тялото на пострадалия в пространството на автомобилния салон, а оттам и настъпването на тежки телесни увреждания. По делото е установено, че деформациите в областта на задна дясна седалка са незначителни, тоест, деформацията на купето не играе съществена роля в механогенезата на установените увреждания.

Експертизата заключава, че по време на настъпилото ПТП, постр.С.И. е бил без поставен предпазен колан, а при правилно поставен и изправен триточков предпазен колан, голяма част от описаните по-горе телесни увреждания не биха се получили и най-вероятно не би настъпил смъртен изход от тях.

С настъпилата смърт на С.И., само на 18 години, в разцвета на младостта му, на неговата майка са причинени значителни по интензитет неимуществени вреди - душевни болки и страдания. Загубата ѝ е непрежалима и тежка, а болката - съкрушителна.

Вестта за внезапната смърт на С.И. била шокираща за майката. Тя изживяла силен стрес, а мъката ѝ е опустошителна.

По време на трагичния инцидент, била в Англия, където се установила да живее и създавала ново семейство, но се върнала незабавно в България за погребението на сина си.

Въпреки че майка и син живеели разделени, ги свързвала безрезервна обич и привързаност.

Когато родителите на С.И.о се развели през 2004г, той бил само на 3 години.

С решение № 242/28.06.2004г по гр.дело № 192/2004г на РС-Нова Загора, е прекратен с развод сключения на 09.10.1999г граждански брак между В.С. И. и И.С.И..

Родителските права спрямо роденото от брата дете С.И.И, род. на 11.07.2001г, са предоставени на майката, а на бащата- определен режим на лични отношения и осъден да му заплаща издръжка.

До 8 - годишна възраст, С.И. живял при майка си, но двамата бивши съпрузи имали спорове относно упражняването на родителските права и местоживеенето на детето.

С решение по гр.дело № 332/2013г на РС-Нова Загора, родителските права спрямо детето С. са предоставени на бащата и определено местоживеене при него, на адрес: гр.Нова Загора, ул. "*****". На майката е определен режим на лични контакти с детето и е осъдена да му заплаща месечна издръжка.

Отношенията между двамата бивши съпрузи били обтегнати, а детето било настройвано

срещу майката и всячески препятствани техните контакти.

Тя заминала на работа в чужбина, първоначално в Гърция, откъдето се върнала през 2013 и за известно време живяла при майка си в гр.Котел.

През 2015г заминала на работа в Англия. Там се запознала със св. П.К., с когото заживяла на съпругески начала от 2015г, а през 2021г двамата сключили граждански брак.

От съвместното им съжителство, на 11.09.2017г, в Англия, е родено детето Д.П. К. - едноутробна сестра на С.И., което към настоящия момент е на 4 години.

Когато майката В. Р. пребивавала в чужбина, С. живял при баща си в гр.Нова Загора, където и учел. Майката редовно му изпращала от чужбина издръжка и подаръци. Тя се връщала в България 4-5 пъти в годината и винаги се срещала със своя син. Техните срещи били изключително сърдечни и топли. Детето било силно привързано към майка си. Тя му липсвала много и това правело връзката им още по-силна.

Двамата имали обща мечта, след като С. завърши училище ,да замине в Англия при майка си, където да живее и работи.

Той много се радвал и на своята сестра Д., която видял за пръв и последен път през лятото на 2018г, когато тя била едва на 1 година.

Майката правела всичко възможно да осъществява по-чести контакти със С., грижела се за издръжката му, редовно му изплащала пари и подаръци, стараела се нищо да не му липсва. Купила му куче и китара.

Когато не била чужбина, С. ѝ гостувал през уикендите и ваканциите в гр.Котел, където живеела и баба му С. К..

Той бил много привързан и към баба си С.К.. Въпреки че от 8-годишен живеел при баща си, не прекъснал връзка с баба си. Гостувал в дома ѝ в гр.Котел през ваканциите и почивните дни, а тя го посещавала в гр.Нова Загора, празнували заедно празниците, получавал подаръци от баба си. Чували се редовно по телефона, особено когато бабата му била в чужбина и много му липсвала.

След като продала къщата си в гр.Котел, тя купила апартамент в гр.Сливен, който искала един ден да остави на своя внук С.. Имала намерение да му купи и кола за бала.

След трагичния инцидент със С., животът им коренно се променил.

При майката е налице трайна промяна в психологичното и емоционално състояние, изразяващо се в неспособност за преминаване от загуба към раздяла. Тя се свежда се до комплекс от страдания с преобладаваща посттравматична продукция и смесено тревожно-депресивна реакция, с разстройство в адаптацията, съпроводен със свръхчувствителност по определена тема и склонност към акцентуация. Тази група емоционално поведенчески разстройства не могат да се терапевтират без прием на медикаменти. Налице е нарушение на съня. Шокирана е от реакциите на другите към случилото се със сина ѝ. Нарушено е социалното ѝ функциониране и не е могла да го възстанови. Претърпяната травма и прекъснала обичайния ѝ начин на живот. Не е в състояние да функционира самостоятелно

като личност. Не е в състояние да работи. Не може да излиза от дома си без придружител.

Към настоящия момент тя не е в състояние да преодолее деструктивната си склонност да се самонаказва се за случилото се със сина ѝ. Тя е на границата на пълен срыв, който се изразява в отказ да се върне към обичайния си начин на живот. Обвързва ежедневието си с продължителни форми на самопричинено страдание от непрекъснат контакт с продукцията, свързана със загубата на сина ѝ.

Безспорно отношенията между майката и бившия ѝ съпруг са били непоправимо разстроени и са станали причина за претърпяната от нея психотравма. Тя има нанесени психотравми преди ПТП и след тази дата., които са коренно различни като етиология, проявление и интензитет.

Хроничната тревожност е първото настъпило изменение и то съпътства брака ѝ от самото му начало. После се появява клаустрофобия, следва тревожно паническо състояние, което хронифицира. След ПТП, картината се допълва от посттравматично стресово разстройство и реактивна /ситуационна/ депресия.

Посттравматичното разстройство, подобно на реактивната депресия, се причинява от стрес в личния живот. Поради невъзможността да се интегрират психически събитията, човек започва да преживява отново и отново стресовата ситуация под формата на кошмари или неволеви ретроспекции, което причинява на носителя на травмата силни емоционални и дори физически реакции.

Депресията и посттравматичното разстройство често се срещат като коморбидни състояния. Съвместното възникване на двете състояния представлява последица от уязвимостта на организма и неговата склонност да отговаря с психопатологични симптоми при експозицията на травма.

Тревожното разстройство, в което майката В. Р. се е намирала преди това, нито предразполага, нито възпрепятства появата им.

При ищцата С.К. е налице трайна промяна в емоционалната нагласа, изразяваща се в анхедония и социална самоизолация. Тази група емоционално поведенчески разстройства могат да се терепевтират и без прием на медикаменти, но е оглед възрастта и начина на живот на С.К., прогнозата е песимистична.

При С.К. е налице е нарушение на съня. Шокирана е от реакциите на другите към случилото се с внука ѝ. Нарушено е социалното ѝ функциониране и не може да го възстанови. Претърпяната травма прекъснала обичайния ѝ начин на живот и не намира смисъл да го възстанови.

Към настоящия момент тя не е в състояние да преодолее гнева си към лицето, причинило катастрофата и това възпрепятства психологическото консултиране. Деструктивната ѝ нагласа е особено травмираща поради хистерична компонента - бягство в болестта. Настъпилата трайна промяна, изразяваща се в анхедония и отказ от активен начин на живот, е повлияна от прехвърлената върху внука ѝ емоционална и социализираща функция. Прекъсването ѝ е отключващо събитие в развитието на емоционално

разстройство. Нарушението на съня е пряко следствие на хистеричната компонента, отключена от породения гняв към реакциите на другите след смъртта на внука ѝ. Нарушеното социалното функциониране и ненамирането на смисъл да го възстанови, са довели до емоционална уязвимост и липса на увереност.

Към настоящия момент С.К. не е в състояние да преодолее емоционално разстройство с незатихващ интензитет. Проявленията на трайна акцентуация я карат да усеща страданието физически.

При ищцата Д.К., която е само на 4 години, е налице промяна в емоционалната нагласа, изразяваща се в плахост и чувствителност. Тази проявление са в резултат от специфични особености в реакцията на родителите, на които детето е било свидетел /плач без обясними за него причини, прекомерна грижа за безопасността му и др./

Това не са състояния, преодолими с прием на медикаменти и с възрастта се компенсират при наличие на подкрепяща среда. Възгледи за това на тази възраст не се формират, а детето няма как да осъзнае какво се случва.

От тази възраст не се запазват съзнателни спомени,

Към настоящия момент, Д. К. не е в състояние да разбере някои особености в поведението на родителите си и това я напруга.

Наблюдаваните специфични нужди в когнитивно отношение, ако не бъдат посрещнати, ще прераснат в познавателни дефицити и ако се съчетаят с емоционална уязвимост и липса на увереност, биха възпрепятствали пълноценното функциониране на личността.

Тази фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните писмени доказателства, ценени като относими, допустими и неоспорени. Приема изцяло заключенията на приетите по делото комплексна съдебно-техническа и съдебно-медицинска експертиза и три съдебно-психиатрична експертизи, като обосновани, ясни, макар и първата да е частично оспорена.

Кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото четирима свидетели, като преки, непосредствени и безпротиворечиви.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

Предявени са три преки, частични иска на увредени от ПТП лица, с правно основание чл. 432 ал.1 КЗ/ в сила от 01.01.2016г/ , вр. с чл. 45 ЗЗД.

За да уважи предявените преки осъдителни иски на увредените лица спрямо застрахователя по застраховка,, гражданска отговорност“ на автомобилистите, съдът следва да установи предпоставките на чл.45 ЗЗД, наличието на валиден договор за застраховка с ответното дружество, ведно с изпълнение на особените изисквания по чл.380 КЗ, както и всички предпоставки от значение при определяне размера на обезщетението съгласно чл.52 ЗЗД.

Ищците са спазили задължителната процедура за доброволно уреждане на спора по чл.

380 КЗ, което прави исковете им допустими.

В настоящия случай има постановена и влязла в сила присъда, с която виновния за процесното ПТП водач да е осъден и от която съгласно чл.300 ГПК настоящия съд е обвързан относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Затова, в настоящото производство на доказване подлежат единствено вредите – техния вид и размер и че на настъпили в причинна връзка от процесното ПТП.

Не се оспорва от ответника наличието на валидно застрахователно правоотношение с деликвента по застраховка „ГО“ към момента на ПТП.

Вината за настъпване на процесното ПТП е изцяло на водача на лек автомобил „С.К.“. Неговото поведение е виновно и противоправно и е довело в причинна връзка до настъпване на смъртта на возещия се в същия автомобил, на задната седалка, С.И..

С действията си водачът на лек автомобил „С.К.“- М.Е.С., нарушил правила за движение по пътищата : 20 ал.1 и ал.2 и по непредпазливост причинил смъртта на С.И., за което е осъдена с влязла в сила присъда по НОХД № 500/2020г на СлОС.

Вредите по вид, интензитет и продължителност са безспорно установени по делото от събраните гласни доказателства и изслушаните три съдебно-психологични експертизи.

По иска на майката В. СТ. Р.:

Искът е процесуално допустим, а разгледан по същество – основателен и доказан в пълен размер.

От еднопосочните свидетелските показания на четирима свидетели, се установи, че между майката и сина е имало безрезервна обич, привързаност и емоционална близост. Отношенията помежду им били изключително топли, основани на обич и силна привързаност.

След развода на родителите си, от 3 до 8- годишна възраст, С. живял при майка си, а след това - при баща си.

След като майка му заминала на работа в чужбина, той се виждал с нея 4-5 пъти в годината, тя много му липсвала, което довело до още по-голяма близост между тях. Майката отчаяно се борила за осъществяване на лични контакти с детето, които до 2015г били силно ограничени от страна на бившия ѝ съпруг. В резултат на това страдание, тя развила психотравма, датираща отпреди трагичния инцидент със С., по-късно и тревожно паническо състояние, а след смъртта на С.- посттравматично стресово разстройство и депресия.

Към настоящия момент, тя не е в състояние да води самостоятелен живот, не е в състояние да работи, не може дори да излиза от дома си без придружител.

Вестта за внезапната смърт на сина ѝ я съкрушила, а страданието ѝ било неописуемо. Никога няма да прежали детето си, нито да преживее загубата.

Предвид тежестта на преживяната травма - една от най- тежките възможни в човешкия живот, пълно възстановяване на психичното състояние е невъзможно.

Смъртта на дете на всяка възраст и при всякакви обстоятелства е най-тежкия удар за един родител и много трудно може да бъде определен паричен еквивалент на претърпените болки и страдания.

Съобразно критерия за справедливост, установен в чл. 52 ЗЗД, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се вземат предвид обективно съществуващи обстоятелства, които са различни за всеки конкретен случай. Справедливостта се извежда от преценката на конкретни обстоятелства, като: вид, характер, степен на увреждане, възраст на увредения, начин и обстоятелства при които е получено увреждането, продължителност на търпените болки и страдания и техния интензитет и пр.

Като съобрази родствената връзка между ищцата и починалия в резултат на ПТП С.И., отношенията на обич и привързаност между тях, начина, по който смъртта на детето се е отразила на родителя, младата възраст на починалия - 18г, интензитета и продължителността на преживените душевни болки и страдания и техния необратим характер, съдът намира за справедливо обезщетение за неимуществени вреди- претърпени болки и страдания от загубата на най-свидното за един родител – детето му , сумата **150 000лв .**

След като се приспадне платеното от застрахователя обезщетение за неимуществени вреди в размер на 42 000лв, се дължи разликата 108 000лв.

С оглед на диспозитивното начало в процеса, тъй като е предявен частичен иск за сумата от 100 000лв и не е направено увеличение размера на иска, съдът присъжда съобразно поисканото, т.е. 100 000лв.

Съдът намира за неоснователно възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на постр.С.И., който като пътник в автомобила, без поставен предпазен колан, с което допринесъл за настъпване на собствената си смърт.

По делото не е спорно, че постр. С.И. е бил без поставен предпазен колан като пътник в автомобил, стоящ на задната седалка.

Релевантно за съпричиняването по смисъла на чл. 51 ал.2 ЗЗД, е само това конкретно установено поведение- действие или бездействие на пострадалия, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена причина за произлезлите вреди и без което не би се стигнало до настъпване на вредоносния резултат или вредоносните последици биха били в по-малък обем. Трайната съдебна практика приема, че дори безспорните нарушения на ЗДВП от страна на пострадалия, те имат значение при преценката на приноса му, само ако се намират в причинна връзка и са допринесли за настъпване на вредоносните последици, тъй като вината на увреденото лице не е елемент от фактическия състав на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#).

Приносът не може да бъде зачетен, ако е само предполагаем, а трябва да са събрани категорични доказателства, че вредите не биха настъпили, респ. не биха настъпили в този обем, ако по време на произшествието, пострадалият е бил с поставен предпазен колан.

За да се приеме, че нарушението на чл. 137а ЗДвП е довело до съпричиняване на вредоносния резултат от страна на постр.С.И., е необходимо да е установено категорично по делото, че ако е бил с поставен предпазен колан, би оцелял при процесното ПТП. Дадените в тази насока експертно заключение съдържат предположение за висока степен на вероятност от ненастъпване на летален изход при поставен предпазен колан, поради което, съдът не приема за доказано твърдяното съпричиняване на вредоносния резултат и няма основание за намаляване на обезщетението за неимуществени вреди.

Обезщетението се дължи ведно с законната лихва за забава, считано от **от 03.09.2019г**, на която дата застрахователя е бил уведомен за претенцията и от тази дата за него настъпва задължението да заплаща лихва за забава по [чл. 429, ал. 2, т. 2](#), вр. с [ал. 3 от КЗ](#).

Лихвата обаче е претендирана два пъти, на две различни основания - веднъж, на основание чл. 429 ал.3 КЗ, считано от 03.09.2019г и втори път- на основание чл. 497 ал. 1 т.1 КЗ, считано от датата, на която изтичат 15 работни дни от уведомяването, т.е. от 24.09.2019г.

Тъй като застрахователят е уведомен за настъпване на застрахователно събитие на 03.09.2019г, той дължи законна лихва за забава върху дължимото обезщетение за неимуществени вреди на основание чл. 429 ал.3 вр. с 493 ал.1 т. 5 и чл. 429 ал. 2 т.2 КЗ, считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователно събитие от застрахования деликвент или от увреденото лице, т.е. от 03.09.2019г.

Независимо от това дали се дължи лихва на основание чл. 497 ал.1 КЗ или на основание чл. 429 ал.3 КЗ, в случая тя е дължима и за периода от 03.09.2019г до 24.09.2019г, но по изложените съображения, съдът я присъжда, считано от 03.09.2019г., а не от 24.09.2019г.

Тъй като съдът не би могъл да присъди една и съща законна лихва, считано от две различни начални дати - от 03.09.2019г и от 24.09.2019г, искането за присъждане на лихва и на основание чл. 497 ал.1 т.1 КЗ, считано от 24.09.2019г, следва да се отхвърли, като неоснователно.

На основание чл. 78 ал.1 ГПК, в полза на ищеца В.Р. следва да се присъдят разноси в пълен размер. Такива обаче са направени само за авт.възнаграждение, уговорено по реда на чл. 38 ал.2 ЗА, което съдът присъжда в размер на **3 530 лв.**, съобразно размера на уважения иск.

По иска на бабата СТ. АНГ. К. :

Искът е процесуално допустим, а разгледан по същество- неоснователен и недоказан, поради което следва да бъде отхвърлен изцяло.

Съгласно приетото в т. 1 от Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. на ОСНГТК на ВКС, материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в Постановление № 4 от 25.V.1961 г. и Постановление № 5 от 24.XI.1969 г. на Пленума на Върховния съд, и по изключение всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с

починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени;

Обезщетение се присъжда при доказани особено близка връзка с починалия и действително претърпени от смъртта му неимуществени вреди.

От посочените разяснения, следва категоричният извод, че обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техни близки на лица, извън кръга на лицата, очертан в двете постановления на пленума, се присъжда само по изключение и то при наличие на следните две кумулативни предпоставки: 1./ създадена особено близка връзка между починалия и претендиращия обезщетението и 2./ действително претърпени неимуществени вреди, които надхвърлят по интензитет и времетраене вредите, нормално присъщи за съответната връзка.

Особено близка, трайна и дълбока емоционална връзка е налице, когато поради конкретни житейски обстоятелства, привързаността между починалия и претендиращия обезщетението е станала изключително силна, т. е. такава, каквато се предполага, че е привързаността между починалия и най-близките му, активно легитимирани да претендират обезщетение за неимуществени вреди съгласно Постановление № 4 от 25.V.1961 г. и Постановление № 5 от 24.XI.1969г. на Пленума на Върховния съд.

Посочените предпоставки следва да са осъществени за всички лица, претендиращи обезщетение за неимуществени вреди, извън кръга на лицата в двете постановления - братя, сестри, баби, дядовци и внуци.

При преценката за наличието на тези две предпоставки, следва да бъде отчетено обстоятелството, че традиционно за българския бит и семейство, отношенията между посочените роднини се характеризират с взаимна обич, подкрепа и емоционална близост. Поради това, за да се приеме, че между изброените роднини е налице особено близка връзка, необходимо е освен формалното родство с произтичащата от него близост между лицата, да са се проявили конкретни житейски обстоятелства, обусловили създаването на по-голяма от близостта, считана за нормална за съответната родствена връзка. Такова обстоятелство например, относимо към връзката между бабите/дядовци и внуци, е отглеждането на внуците от бабата/дядото поради различни причини (заболяване или смърт на родителя/родителите; работа в чужбина, дезинтересиране на родителя и др.), а за връзката между братята и сестрите – израстването им сами като деца поради продължително отсъствие на родителите и др.

Установените по делото обстоятелства не сочат на изискуемата изключителност на отношенията между баба и внук, извън обичайните за този вид родство, чрез създадена особено близка, трайна и емоционална връзка. От свидетелските показания се установи, че баба и внук ги свързвала ги обич, привързаност и общи мечти, но това са нормалните и обичайни отношения между баба и внук, и пример за типичните отношения между роднини от такава степен на родство. Те обаче не са живели заедно, а са се виждали няколко пъти в годината, когато внукът е гостувал на баба си в гр.Котел и тя е ходела да го вижда в гр.Нова

Загора, нито внукът е отгледан от своята баба. В определен период бабата също е била в чужбина и връзката им не е била толкова пълноценна, а само по телефон.

Без са се омаловажават сърдечните им отношения, обич и близост, както и душевните болки и страдания на бабата, претърпени в резултат на преживяната загуба на нейния внук и техния интензитет, в случая не се установява визираната в ТР № 1/2016 изключителност на създадената трайна, дълбока и емоционална връзка, която да обуславя правото на обезщетение за неимуществени вреди.

Тъй като съдът отхвърля главния иск, следва да отхвърли и акцесорния- за законна лихва, считано от двете дати- 03.09.2019г и 24.09.2019г.

На основание чл. 78 ал.3 ГПК, ответникът дължи на ищеца разноски, които според представения списък възлизат на 1900лв, от които: 700лв/ 300лв + 400лв/, платени за експертизи и 1200лв- юриск. възнаграждение.

Съгласно чл. 78 ал. 8 ГПК, щом юридическото лице е представлявано от юрисконсулт, му се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по чл. 37 ЗПП, който препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ/НЗПП/.

Съгласно чл. 25 ал.1 НЗПП, за защита по дела с определен материален интерес, възнаграждението е от 100 до 360 лв., а според ал.2, за защита по дела с материален интерес над 10 000 лв., възнаграждението може да бъде увеличено с до 50 на сто от максимално предвидения размер по ал. 1.

Тъй като по делото са проведени две с.з., а юрисконсулт се е явил само в първото с.з., съдът му определя юриск. възнаграждение в размер на 300лв.

Така общия размер на разноските възлиза на 1000лв/ 700лв+ 300лв/ .

При трима ищци, ако исковете им бъдат отхвърлени, всеки от тях дължи на ответника 1/3 от всички разноски / 1/3 от 1000лв/, т.е. сумата 333.33лв.

По иска на сестрата Д. П. К.:

И този иск е процесуално допустим, а разгледан по същество – неоснователен и недоказан.

Съгласно коментираното ТР № Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. на ОСНГТК на ВКС, за да бъде присъдено на сестрата обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на нейния брат, следва да са доказани същите две кумулативно дадени предпоставки: създадена особено близка връзка между починалия и претендиращия обезщетението и действително претърпени неимуществени вреди, които надхвърлят по интензитет и времетраене вредите, нормално присъщи за съответната връзка.

Когато е настъпила смъртта на С., неговата сестра Д. е била само на 1 година, т.е. тя няма да го познава и помни. Няма как на тази крехка възраст, между тях да е създадена особено близка връзка, нито да е претърпяла неимуществени вреди от неговата смърт, които да надхвърлят по интензитет и времетраене нормално присъщи за тази родствена връзка.

Несъмнено трагедията в семейството се е отразила на всички и най-вече на майката, което рефлектира върху Д., която не може да разбере причината за плача на майката и това я прави напрегната и уязвима.

Но обезщетението за неимуществени вреди се присъжда за претърпени болки и старания от смъртта на брат само по изключение, при наличие коментираните по-горе две предпоставки, а в случая и двете липсват, което обуславя извод за неоснователност на иска. Той бива изцяло отхвърлен, ведно с акцесорните му претенции за заплащане на законна лихва, считано от двете дати - 03.09.2019г и 24.09.2019г.

На основание чл. 78 ал.3 ГПК, ответникът има право на разноски съразмерно на отхвърлената част от иска. Общият размер на разноските на ответника е 1000лв/ 700лв- платени за вещи лица и 300лв – юриск. възнаграждение/, от които ищецът Д. К. дължи 1/3, т.е. 333.33лв.

Върху уважения размер на иска, ответникът дължи държавна такса в размер от 4%, или сумата **4000 лв. и 100лв** - възнаграждение на вещо лице за изготвяне на една от СПЕ ,платени от бюджетните средства на съда.

Ръководен от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул.,Христофор Колумб“43, ЕИК-*****, представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И. , **да заплати** на **В. СТ. Р.** от гр. Сливен, ж.к.“*****”, с ЕГН-***** и съдебен адрес: гр.София ,ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, офис 7А, чрез адв.Ж.Т., сумата **100 000 лева** /сто хиляди лева/ - частичен иск от общо **150 000лв**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, претърпени от настъпилата на **04.10.2018г** смърт на нейния син С.И.И, в резултат на ПТП от **23.09.2018г** , ведно със законната лихва, считано от **03.09.2019г** до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ искането на В. СТ. Р. за заплащане на законна лихва върху присъденото обезщетение и на основание чл. 497, ал.1, т.1 КЗ, считано от **24.09.2019г.**, **като НЕОСНОВАТЕЛНО.**

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО като НЕОСНОВАТЕЛЕН предявеният от **СТ. АНГ. К.** от гр.Сливен, кв.“*****”, ЕГН- ***** и съдебен адрес: съдебен адрес: гр.София ,ул.“Христо Белчев“№2, ет.5, офис 7А, чрез адв.Ж.Т., **срещу** ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул.,Христофор Колумб“43, ЕИК- *****, представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И., частичен иск за сумата **26 000 лв** от

общо **50 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от настъпилата на 04.10.2018г, в резултат на ПТП от **23.09.2018г** смърт на нейния **внук** С.И.И, ведно със законната лихва, считано от 03.09.2019г и считано от 24.09.2019г. до окончателното изплащане.

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО като НЕОСНОВАТЕЛЕН предявеният от Д. ПЛ. К. с ЕГН-**1749115838**, чрез нейната майка и законен представител В. СТ. Р. с ЕГН- ***** и съдебен адрес: съдебен адрес: гр.София ,ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, офис 7А, чрез адв.Ж.Т., срещу ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул.,Христофор Колумб“43, ЕИК- ***** , представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И., частичен иск за сумата **26 000лв** от общо **50 000лв**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от настъпилата на 04.10.2018г, в резултат на ПТП от **23.09.2018г** смърт на нейния **брат** С.И.И, ведно с акцесорните претенции за заплащане на законната лихва, считано от 03.09.2019г и считано от 24.09.2019г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул.,Христофор Колумб“43, ЕИК- ***** , представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И. да заплати на адв. Ж.В. Т. от САК, с ЕГН- ***** и адрес на дейност: гр.София, ул.“Христо Белчев“№ 2, ет.5, офис 7А, сумата **3530 лв/** три хиляди, петстотин и тридесет лева/, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана по реда на чл. 38 ал.2 ЗА безплатна адвокатска помощ на В. СТ. Р. с ЕГН- ***** - ищец по гр.дело № **379/2021г** по описа на СлОС .

ОСЪЖДА **СТ. АНГ. К.** от гр.Сливен, кв.“*****”, ЕГН- ***** да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул.,Христофор Колумб“43, ЕИК- ***** , представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И., сумата **333.33 лв**, представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА Д. ПЛ. К. с ЕГН-**1749115838**, чрез нейната майка и законен представител В. СТ. Р. с ЕГН- ***** и съдебен адрес: съдебен адрес: гр.София ,ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, офис 7А, чрез адв.Ж.Т., да заплати на ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул. „Христофор Колумб“43, ЕИК- ***** , представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И., сумата **333.33 лв**, представляваща разноси по делото.

ОСЪЖДА ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД, със седалище и адрес на управление гр.София, район „Искър“, бул.„Христофор Колумб“43, ЕИК-*****, представлявано заедно от Изпълнителните Директори Р.Г.Б. и Е.С.И., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Сливенски окръжен съд, държавна такса в размер на **4 000лв. и 100лв.**, -разноски за възнаграждение на вещо лице, платени от бюджетните средства.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-гр. Бургас, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____